

man knyttede dens Strafftræden til en anden Lov, der viſſelig er meget vigtig, men ſom dog ingenlunde er af den Betydning ſom Hærloven. Jeg udtaler frit den Anſtueſe, at jeg vil anſee det for at være overordentlig vigtigt, at Hærloven ikke kommer ud, uden at Rønningſloven tillige gjør det, men jeg anſeer det dog for endnu vigtigere, at ſelve Hærloven kommer ud, thi det, der ſkal ſætte Stempet paa denne Rigsdagsſeſſion, er netop, at vi blive færdige med en Hærlov, ſom vi mene at kunne være beſkjendte for Landet. Dette bør derfor efter min Opfattelſe ikke knyttes til den Tilfældighed, om Rønningſloven bliver endelig vedtagen eller ikke, da det ſtaaer i vor Magt at vedtage Hærloven uden nogen ſaadan Betingelſe, hvilken ogſaa vilde kunne ſynes at tyde hen til, at vi ikke frit og freidigt have vedtaget Hærloven, men at dette var et Offer fra vor Side. Dette har det dog ikke været — naturligtviſ for Fleertallet af os —, idet vi have vedtaget den med fuld Sjæl, fordi vi anſaae den for at være noget i og for ſig Godt. Det er ikke en Smøbekommen, vi viſe enten imod det andet Thing eller imod Regjeringen, naar vi vedtage Hærloven, men vi gjøre det, fordi vi anſee det for at være til Landets ſande Gavn, og det forekommer mig, at det vilde være høiſt urigtigt, om vi knyttede Hærlovens endelige Stæbne til et andet Lovforſlags, hvis Vedtagelſe, hvor ſandſynlig den end er, dog ikke kan ſiges at ligge for med den ſamme Sikkerhed ſom Hærlovens. 3. Henhold til diſſe Betragtninger troer jeg at maatte tilraade det ærede Thing ikke at vedtage noget af de her ſtillede Forſlag.

Krigsminiſteren: Jeg beklager, at ærede Medlemmer, ſom have været Venner af denne Lov indtil nu, have forenet ſig med Medlemmer, ſom have været dens principielle Modſtandere, om at ſtille Endringsforſlag, ſom, hvis de vedtoges, nødvendigtviſ ſende dette Lovudlaſt igjen tilbage til det andet Thing; medens vi altsaa kunde ende Sagen her, vil den ikke kunne endes, ſaaſtremt et eneſte af diſſe Forſlag vedtages. Jeg gjør ikke Regning paa, at diſſe Thingter ville udøve nogen Indflydelse paa den Maade, hvorpaa det høie Thing behandler denne Sag, men da Lovene kunde

finde ſin Død under diſſe Vandringer, har jeg troet allerede nu at burde henlede Opmærſomheden paa, hvor Anſvaret derfor vil komme til at ligge. Jeg ſkal nu med Henſyn til de enkelte Forſlag, ſom ere fremkomne, høre mig i al Almindelighed. Forſlagene 1 og 2, ſom gaae ud paa Forandringer i Reſervebataillonernes Dveſe og i Beſtemmelſerne om de Menige, ſom holdes til Tjenefte, gaae ud paa Forandringer i Noget, der, ſom allerede er bemærket af den ærede Ordfører, har været vedtaget her ved anden og tredje Behandling og ſom paa en Maade er Reſultatet af en Overeenskomſt. Jeg behøver viſt ikke at ſige, at jeg ikke vil kunne modtage Lovene med ſaadanne Forandringer. Med Henſyn til Forſlagene 3 og 4, der angaae Feſtepaſſere, ſkal jeg henholde mig til, hvad jeg gjentagende har hørt om denne Sag, at jeg nemlig ikke vil kunne ſaae denne Tjenefte forſvarlig røgtet, naar ikke Regjeringens Forſlag vedtages. Ved Forſlag 5 vil jeg ikke opholde mig. Forſlagene 6, 7 og 8 gaae ud paa, at de Forandringer i Officeerſkolens Ordning, ſom bleve vedtagne i det andet Thing, atter ſkulle udgaae. Til diſſe Forandringer har jeg i det andet Thing givet mit Minde, fordi jeg anſeer dem for ligesaa mange Forbedringer. Det har været gjort gjældende ſaaavel af mig ſom af Andre, at man ikke for Fremtiden kan gjøre Regning paa den ſyſtematiſke og regelmæſſige Forberedelſe til Officeerſkolen, ſom hidtil har fundet Steb med Henſyn til Høiſkolen. Henſigten er jo, at unge Mænd af alle Stænder med den meeft forſtjelligartede Forberedelſe ſkulle kunne bane ſig Vej til de høiere Poſter i Hæren. Det er med Henſyn dertil, at man ikke bør binde Regjeringens Hænder for meget ved Beſtemmelſen om Udgangen. Naar man ſkal gaae for vidt i den ene Retning eller i den anden, naar man ſkal gaae for vidt i Indſtrænkning eller i Frihed, foretrækker jeg at gaae for vidt i Frihedens Retning. Det er umuligt at foruſſee, hvorledes de Indſtrænkninger, ſom paalægges Regjeringen med Henſyn til denne Sag, ville komme til at virke, men man bør have den Tillid til den frie Udvikling, at man aabner alle Døre for den. Det er Henſigten med de Forandringer, ſom ere indførte med Henſyn til